

תת"ע 1248/11/22 - דינה עטא נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 1248-11-22 מדינת ישראל נ' עטא
תיק חיצוני: 47250072445

מספר בקשה: 6

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקשת	דינה עטא
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
משיבה	

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 10.11.22.

עיינתי בטיעוני המבקשת בבקשה, ומשלא ניתנה תגובת המשיבה, ניתנת החלטתי על בסיס החומר הקיים (עפ"ת (מחוזי חי') 25991-10-22 **נתן איזגיאייב נ' מדינת ישראל**) נבו (15.12.2022) פסקה 17).

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקשת קיבלה את ההזמנה לדיון עם ההזמנה לדיון במועד ביצוע העבירה. אלא שלטענת המבקשת, היא שכרה את שירותיו של עורך דין לצורך ייצוגה בתיק, וסברה כי עוה"ד יופיע בשמה במועד הדיון, אך גילתה כי עורך הדין לא הופיע ונשפטה בהיעדרה, וניסתה ליצור קשר עם עוה"ד אך ללא מענה.

הטענות בדבר אי ההתייצבות לדיון בשל מחדל של עורך דין נטענו בעלמא וללא כל תימוכין (ראו רע"פ 7789/14 **מוחמד זחאכיה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 01.12.2014); ועפ"ת (מחוזי חיפה) 59362-09-20 **טאטור נ' מדינת ישראל**, 18.10.20). כך למשל לא צורף יפוי כח לעורך הדין, ואף לא צורפה תגובת עורך הדין כנדרש; ונוכח העובדה שלא התאפשר לעו"ד להמציא תגובתו לעניין טענות המבקשת כלפיו, הרי שאין מקום לקבל את טענותיה של המבקשת לעניין התנהלותו של עוה"ד (וראו לעניין זה עפ"ת (מחוזי חיפה) 52082-08-22 **חג'אזי נ' מדינת ישראל**, 20.11.22, פסקה 10).

יתרה מכך, נפסק, כי שכירת שירותיו של עו"ד אינה גורעת מאחריותו של נאשם לגורל ההליך ולתוצאותיו, ואין בטיעון זה כדי להצדיק את אי ההתייצבות (ראו עפ"ת (מחוזי חי') 13586-07-11 **מחמוד מרדאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.09.2011); וגם אם המחדל של אי ההתייצבות לדיון נעוץ בעורך דין, יש לראות את מחדל עורך הדין כמחדל של המבקשת עצמה, אשר אף היא לא דאגה להתייצב לדיון.

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקשת לא הציגה טעמים של ממש לביסוס טענתה, כי יש לה "טענות טובות כנגד האישום", ולא הצביעה על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

למעשה, המבקשת הסתפקה בהצהרה כוללת לפיה היא מבקשת את יומה לצורך הצגת הגנתה והוכחת חפותה; וטענת ב"כ המבקשת "כי היה לה מלווה שלא רשמו את השם שלו" נטענה בעלמא, ללא כל אסמכתא, ואף ללא תמיכה בתצהיר המבקשת עצמה; ולא ניתן לומר כי המבקשת הרימה את הנטל המוטל על בעל דין המבקש את ביטולו של פסק דין. ראו לעניין זה רע"פ 1711/20 **סני חורי נ' מדינת ישראל** (נבו 08.03.2020).

ביחס לטענות לחומרת העונש - במקרה דנן העונש שהושת על המבקשת - 3 חודשי פסילה בפועל - הוא עונש המינימום הסטטוטורי שנקבע לעבירה שבה הורשעה המבקשת; ומשהוטל על המבקשת עונש הפסילה המינימאלי הקבוע לעבירה בה הורשע, ואף נוכח מתקופה זו ימי פסילה מנהלית, אין גם לקבל טענה לקיומו של עיוות דין מבחינה זו (ראו רע"פ 222/13 **עודה מחמוד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.01.2013)).

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ח' טבת תשפ"ג, 01 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.